

[Kurt Hansen]

slaget er formuleret, er det jo meget bredt og generelt, og der er for mig at se en række uigennemsigtige elementer i det. Men selv om det ikke er socialisme, vil jeg sige, at principperne om, at vi får jorden taget bort fra en spekulationsmulighed, synes jeg bestemt er positive og rigtige. Om det skal gøres lige på denne facon, ved jeg ikke, men vi vil meget gerne diskutere disse ting videre med retsforbundet under flere forskellige former, både i udvalget og på andre måder. Jeg kan eksempelvis ikke gennemskue, hvordan det kommer til at ligge med erstatnings-spørgsmål.

Så vil jeg om dette med det grundlovsstridige, der har været nævnt af flere talere, afslutningsvis sige, at vedrørende dette spørgsmål vil vi finde, at selv om det var grundlovsstridigt, ville det være til at leve med for os.

(Kort bemærkning).

Burgdorf (KF):

Jeg takker hr. Kurt Hansen for hans, tror jeg, velmente belæring om, hvad socialisme er. Jeg tror da gerne, at hr. Kurt Hansen kender mere til socialisme, end jeg gør, men efter min opfattelse er statens overtagelse af privatejede værdier socialisering. Kan hr. Kurt Hansen ikke blive enig med mig i, at dette i hvert fald er en delsocialisme så?

Kurt Hansen (VS):

Jeg må sige til hr. Burgdorf, at delsocialismer opererer vi ikke med. Vi har desværre set en række tilfælde, hvor samfund, der kalder sig socialistiske, har udviklet sig i en retning, som vi bestemt må tage afstand fra, eksempelvis de totalitære østbureaukratier, som vi oplever dem, hvor der ikke er tale om, at det er producenterne, der har den kollektive ejendomsret; så delsocialismer, som nogle kunne finde på at kalde det, kunne bestemt også være af det onde.

Alfred Hansen (DR):

En vedtagelse af retsforbundets forslag om statsovertagelse og udlejning af jord vil være den største socialreform, der er vedtaget siden 1933.

Retsforbundet har en meget klar sondring mellem det, som den enkelte har skabt i kraft

af egen arbejdsindsats – og det mener vi at den enkelte skal have sin fulde ejendomsret til – og så de værdier, som den enkelte ingen indflydelse har på, de værdier, som er skabt i kraft af samfundets udvikling; vi er alle sammen med til at skabe disse værdier, hvad enten vi er forbrugere eller producenter eller begge dele.

Det er pudsigt at høre indlæggene fra ordførere som hr. Niels Anker Kofoed og hr. Burgdorf. Først hr. Burgdorf, som taler om den hellige almindelige ejendomsret. Jeg vil gerne spørge hr. Burgdorf: føler hr. Burgdorf ikke, at hvis jeg sælger min arbejdskraft for x kroner, bør jeg have den fulde ejendomsret til x kroner? Eller vil hr. Burgdorf foretrække, at hver gang jeg præsterer et stykke arbejde, udfører et arbejde, sælger min arbejdskraft, skal jeg brandskattes af samfundet, for at samfundet kan få nogle indtægter ind til løsning af vores fælles opgaver, som vel også hr. Burgdorf mener det danske samfund har.

Hr. Burgdorf taler jo sammen med de øvrige ordførere på højrefløjen imod indkomstskat, ja, går vi over til fremskridtspartiet, vil det have indkomstskatten fjernet. Retsforbundet vil også være med til at afvikle indkomstskatten og formindske skattetrykket på den arbejdende befolkning, men det, der gør, at retsforbundet tror på, at indkomstskatten kan nedbringes væsentligt, er, at vi kan anvise en alternativ indtægtskilde; det kan fremskridtspartiet ikke. Jeg synes, at såvel venstre som de konservative og fremskridtspartiet burde gå i tænkeboks for at få fundet ud af med sig selv, hvad man i grunden forstår ved ejendomsret. Jeg tror, der er behov for, at vi i folketinget får diskuteret, hvad vi i grunden forstår ved ejendomsret i 1981. Når jeg ser på de tvangsauktioner, der finder sted i øjeblikket med stadigt stigende styrke, i særlig grad inden for landbruget, men også inden for andre erhverv og i parcelhussektoren, må jeg konstatere, at den hellige almindelige ejendomsret ikke betyder så forfærdelig meget. Nej, hvad er det, de har? De har brug retten, og ejendomsretten rækker ikke længe, end kreditorerne tillader.

Det er også pudsigt at konstatere, at venstrefolk normalt ikke har noget imod, at man lejer jord hos naboen; det er meget almindeligt brugt, at man forpagter jord. Man vil altså godt forpagte jord af naboen, men man vil ikke leje jorden af samfundet.